

ת"פ 14931/01/19 - מדינת ישראל נגד בהא אלעראמין

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 14931-01-19 מדינת ישראל נ' אלעראמין

בפני	כבוד השופט טל לחיאני שהם
בעניין:	מדינת ישראל
	באמצעות ב"כ עו"ד איה קמושוביץ'
	המאשימה
	נגד
	בהא אלעראמין באמצעות ב"כ עו"ד
	שרית עוז
	הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע, בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום, בביצוע עבירת כניסה לישראל שלא כחוק, עבירה לפי **סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952** (להלן: "**חוק הכניסה לישראל**"), ובעבירת התחזות כאדם אחר במטרה להונות, עבירה לפי **סעיף 441 רישא לחוק העונשין, תשלז - 1977** (להלן: "**חוק העונשין**").

2. מעובדות כתב האישום עולה כי במועד קודם ליום 02/01/19, הצטייד הנאשם בתעודת זהות ישראלית כחולה, הנושאת את תמונתו, בצירוף פרטיו של מר עמאר עראמין (להלן: "**תעודת הזהות המזויפת**").

בתאריך 02/01/19 בשעה 05:30 או בסמוך לכך, נשכר הנאשם לעבודה באתר בניה לאחר שהציג בפני המעסיק את תעודת הזהות המזויפת ובהסתמך עליה. באותו היום, בשעה 09:58 או בסמוך לכך, משהגיעו למקום שוטרים במסגרת פעילות שגרתית, הזדהה הנאשם לפניהם כמר עמאר עראמין והציג בפניהם את תעודת הזהות המזויפת.

הנאשם המשיך בהתחזות זו גם לאחר שנלקח לתחנת משטרת קרית גת ועד אשר זוהה באמצעות טביעות אצבעותיו.

טיעוני הצדדים לעונש

3. **ב"כ המאשימה** עתרה להטיל על הנאשם ענישה ברף הבינוני גבוה של המתחם, הנע לטענתה בין 3 ל-9 חודשי מאסר בפועל, וזאת לצד מאסר מותנה, קנס והתחייבות.

בטיעוניה הפנתה לעברו הפלילי המכביד של הנאשם, אשר כולל הרשעות ומאסרים קודמים אף בעבירות ביטחוניות,

לערך החברתי המוגן אשר נפגע ולמידת הפגיעה בו, וכן לתעוזה והתכנון אשר נובעים מעובדות כתב האישום.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה כתמיכה לעתירתה והגישה ר"פ של הנאשם.

4. **ב"כ הנאשם** טענה כי במקרה זה יש לסטות ממתחם הענישה משיקולי צדק, ועתרה להסתפק בימי מעצרו של הנאשם, לצד הטלת מאסר מותנה וקנס אשר לא יפגע משמעותית במשפחה.

בטיעוניה הפנתה לנסיבותיו האישיות של הנאשם אשר הובילו לכניסתו לארץ, לכך שעובדות כתב האישום מעידות על כך שהכניסה לישראל נועדה לצורכי פרנסה, ולכך שהנאשם מקבל אישורי כניסה לישראל מעת לעת לאור מצבו המשפחתי. עוד טענה כי עברו הפלילי של הנאשם ישן וכולל עבירות שבוצעו טרם נישואיו של הנאשם והקמת המשפחה עם אישה ישראלית.

כמו כן, טענה כי עבירת התחזות נלווית לעבירת הכניסה לישראל ונועדה לשרתה.

ב"כ הנאשם הפנתה לפסיקה כתמיכה לעתירתה והגישה העתק בקשה לקבלת היתר שהייה בישראל מטעמים הומניטריים מיוחדים מיום 05/03/19 (נ/1), תצהיר מטעם אשת הנאשם מיום 05/03/19 (נ/2), אישור מטעם מחלקת הפגים מהמרכז הרפואי הדסה הר הצופים מיום 06/01/19 (נ/3) ומסמך רפואי מטעם המרכז בעניין אחד מבניו של הנאשם מיום 03/04/19 (נ/5), ומכתב מטעם לשכת הרווחה לשכונות הדרומיות בירושלים מיום 03/12/18 (נ/4).

5. הנאשם טען במועד הטיעונים לעונש כי מבין את הטעות שעשה אך כי לא הייתה לו כל בררה בשל המורכבות המשפחתית.

קביעת מתחם העונש ההולם:

6. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם נעשית בהתאם לעקרון המנחה בענישה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

לשם קביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

7. במקרה דנן, **הערך החברתי** אשר נפגע כתוצאה ממעשי העבירות הוא זכותה של המדינה לקבוע את הבאים בשעריה, לצורך שמירה על בטחון המדינה ומקומות תעסוקה.

8. באשר לחומרת הפגיעה בערכים המוגנים בגין עבירת הכניסה לישראל שלא כחוק לצרכי פרנסה נקבע ברע"פ 3677/13 אלהרוש נ' מדינת ישראל (09/12/14) (להלן: "רע"פ אלהרוש") כי: "אף כי אין לכחד שבטחון המדינה והפרורגטיבה שלה לקבוע את הבאים בשעריה הם ערכים חשובים, הפגיעה בהם במסגרת עבירת שב"ח לצרכי פרנסה היא פגיעה קטנה הן בהתייחס למעשים הקונקרטיים בהם מדובר והן באופן יחסי לעבירות אחרות בחוק" (ראו פסקה 18).

9. המקום בו נעצר הנאשם מעיד על כך שכניסתו לישראל הייתה לצורכי פרנסה. יחד עם זאת, התחזותו של הנאשם לאחר תוך שהמשיך לעשות כן עד שנבדקו טביעות אצבעותיו, יש בהם כדי להעלות רף הפגיעה בערך המוגן.

משכך, בחינת מידת הפגיעה בערך המוגן מובילה למסקנה כי הפגיעה בו היא ברף הבינוני.

10. עיון בפסיקה בגין העבירות עליהן נותן הנאשם את הדין מעלה כי כבר ברע"פ 3173/09 פראגין נגד מדינת ישראל (05/05/09) הובהר כי: "בשהייה שניה שלא כדין העונש הראוי הוא מאסר בפועל, לשם הרתעה, ואורכו צריך להיגזר מנסיבות המקרה והנאשם, כך שיחוש שהדבר אינו כדאי ועם זאת, יובאו בחשבון נסיבות המצוקה. ברי כי עבירות נלוות יאריכו את תקופת המאסר בהתאם לחומרתן, ולמשל במקרה של זיוף או התחזות אין כל מניעה מתחילה מהטלת מאסר בפועל, מאחורי סורג ובריח, של חודשים ממושכים, וכן מאסר על תנאי וקנס... פשיטא כי איננו עוסקים כאן בעבירות ביטחוניות, שהענישה לגביהן היא בסדרי גודל אחרים. כללם של דברים לגבי שוהים בלתי חוקיים: יפה לענייננו גישה הדרגתית, תוך מתן סיכוי ל"הפקת לקחים", מן הקל אל הכבד ואל הכבד ממנו, לפי הנסיבות".

ברע"פ אלהרוש קבע בית המשפט העליון כי מתחם הענישה בגין עבירת שב"ח לצרכי פרנסה ובהיעדר עבירות נלוות נע בין מאסר על תנאי לבין 5 חודשי מאסר בפועל אשר יכללו אף מאסר מותנה, וכן קנס בגובה של עד 2,000 ₪.

עוד נקבע כי עבר פלילי, ובכלל זה עבירות שהייה בלתי חוקית בישראל, יהווה שיקול במסגרת המתחם. כמו כן, נקבע כי ככלל, אין מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום או הגנת שלום הציבור, שיקולים אשר אינם רלוונטיים במרבית המקרים של עבירות שהייה בלתי חוקית לצרכי פרנסה. עוד נקבע כי שיקולי הרתעת היחיד יש לשקול רק במקרים בהם מדובר בנאשמים רצידיביסטיים או נאשמים שביצעו עבירות נלוות.

בעפ"ג 59982-08-18 מדינת ישראל נגד קבוטה (06/09/18) קבע בית המשפט המחוזי בבאר שבע מתחם ענישה הנע בין 3 ל-9 חודשי מאסר בפועל, ועל נאשם נעדר עבר פלילי, אשר הורשע בגין עבירת כניסה לישראל שלא כחוק ושימוש במסמך מזויף, הוטלו 3 חודשי מאסר ויום אחד.

בעפ"ג 44688-08-17 אלמחאריק נגד מדינת ישראל (27/09/17) אישר בית המשפט המחוזי בבאר שבע מתחם ענישה הנע בין 3 ל-9 חודשי מאסר בפועל בגין עבירת כניסה לישראל שלא כחוק ושימוש במסמך מזויף, ועל

נאשם בעל עבר פלילי הכולל כניסה לישראל שלא כדין, הוטלו 6 חודשי מאסר בפועל.

עם זאת, יש לציין כי ברע"פ 3242/13 ג'ראדאת נגד מדינת ישראל (09/12/14) התקבל ערעורו של נאשם אשר הורשע בגין עבירת כניסה לישראל שלא כדין והכשלת שוטר במילוי תפקידו. בית משפט השלום האריך התנאי אשר היה תלוי ועומד כנגד הנאשם, בעל עבר פלילי של 2 כניסות לישראל שלא כדין אשר היה נשוי ליהודייה ואב ל-5 ילדים, וזאת מאחר ונכנס לישראל אך בכדי להתאחד עם משפחתו. בית המשפט המחוזי החמיר את עונשו של הנאשם וגזר עליו 5 חודשי מאסר בפועל שירוצו בחופף להפעלת המאסר על תנאי בן 6 החודשים. בית המשפט העליון קבע כי מתחם העונש ההולם במקרים מסוג זה, בהם הכניסה לישראל נובעת מרצון להתאחד עם המשפחה, נע בין אי השתתת מאסר להשתתת עד חודשיים, בפועל או על תנאי, וקנס בסך 2,500 ₪ לכל היותר. במקרה זה הורה בית המשפט העליון על הארכת המאסר המותנה והטלת קנס בסך 500 ₪.

11. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, יש לתת את הדעת לתכנון שקדם לביצוע העבירות, להיות הנאשם מבצע יחיד של העבירות, ולעובדה כי לא הפסיק את ההתחזות עד אשר התגלתה התרמית לאחר בדיקת טביעות אצבעותיו.

12. לאור כל המפורט, ואף בשים לב לכך שמדובר בכניסה לישראל שלא כחוק לא רק לצורך התאחדות עם המשפחה אלא גם לצורכי פרנסה ובשים לב לעבירת ההתחזות, אשר גם אם אקבע כי היא אך נלווית ומשרתת את העבירה העיקרית יש ליתן לה משקל, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר בן מספר חודשים ועד ל-8 חודשי מאסר בפועל.

חריגה ממתחם העונש ההולם

13. כאמור, ב"כ הנאשם עתרה לחריגה ממתחם העונש ההולם לקולא משיקולי צדק.

14. כידוע, במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין, סעיף 40ד(א) לחוק העונשין, קבע המחוקק כי ניתן לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם במקרה בו הוכח "כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם..."

15. במקרה דנן, אין מחלוקת בין הצדדים כי לא הוצגה בפני בית המשפט תשתית כלשהי אשר יכולה להוכיח כי הנאשם השתקם, ובאת כוח הנאשם עתרה לחרוג ממתחם העונש משיקולי צדק, וזאת לאור נסיבותיו המשפחתיות של הנאשם המהווים רקע לביצוע העבירות.

בטיעוניה, כאמור, הפנתה באת כוח הנאשם למסמכים מהם נלמדים אותן נסיבות משפחתיות חריגות (נ/2, נ/3 ונ/4) וכן להתייחסות גורמים רשמיים של המדינה שהתירו כניסת הנאשם לישראל בשל אותה מצוקה חריגה (נ/5).

16. כלל ידוע הוא כי הענישה, גם לאחר כניסתו לתוקף של תיקון 113, היא לעולם אינדיבידואלית.

ראו: ע"פ 433/89 אטיאס נגד מדינת ישראל (3/10/89) וכן ע"פ 10/86 זגל נגד מדינת ישראל (09/06/86).

17. כבר הבעתי דעתי לא אחת במספר החלטות כי יש לפרש שיקול השיקום האמור בחוק בצורה רחבה, באמצעות בחינת התנהלותו הכוללת של הנאשם במגוון תחומי חיו, ולא אך במובן הצר של השתלבות בהליך שיקומי במסגרת שירות המבחן. כל פרשנות אחרת, תוביל לצמצום לא סביר של שיקול הדעת השיפוטי והוצאה של שיקולים רחבים בגזירת הדין.

אני סבורה כי במקרים החריגים והמתאימים בהם בית המשפט התרשם כי יש לעשות כן, ניתן יהיה לחרוג ממתחם העונש ההולם גם אם לא קיימת המלצה טיפולית של שירות המבחן דווקא.

ראו גישה דומה בת"פ 36886-09-12, מדינת ישראל נ' נבאהין, (06/01/13), ובת"פ 15410-11-12, מדינת ישראל נ' דרביע (27/01/13), וכן בת"פ 23887-02-13, מדינת ישראל נ' גידאן (26/02/13) המאמץ עמדה זו על אף שקבע כי באותו מקרה אין זה המקום ליישמה).

18. עם זאת, במקרה דנן, לא שוכנעתי כי קיימים שיקולים המצדיקים סטייה מהמתחם לקולא. יש ליתן משקל לנסיבותיו האישיות-משפחתיות של הנאשם בעת גזירת הדין, כפי שפורט לעיל ועוד יפורט בהמשך, אך אין בהן כדי להצדיק חריגה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום ואף לא משיקולי צדק.

19. ראשית, עברו הפלילי של הנאשם שכולל אף עבירות ביטחוניות לא מעטות, הגם אם בוצעו לפני זמן ממושך כמו גם הרשעתו האחרונה בעבירות שמין העניין, מקשות עד מאוד לחרוג ממתחמי הענישה אף בשל מצבו המשפחתי.

זאת ועוד, כאמור מנסיבות ביצוע העבירה עולה כי בפועל נכנס הנאשם לישראל לצורכי פרנסה ולא רק על מנת לבקר את אשתו וילדיו כך שהרקע לביצוע העבירה שונה מהסיבה בגינה מבקשת ההגנה לחרוג ממתחם העונש ההולם.

לא זו אף זו, עצם העובדה שרשויות המדינה התירו כניסה של הנאשם לישראל לצרכים הומניטריים בלבד, איננה יכולה להחליף את שיקול דעת בבואו של בית המשפט לגזור את הדין.

גזירת העונש המתאים לנאשם:

20. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40א). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לשיקולים המפורטים להלן:

א. הפגיעה של העונש במשפחתו של הנאשם - מנ/1 עולה כי ביום 05/03/19 הגיש הנאשם בקשה לקבלת

היתר שהייה בישראל מטעמים הומניטריים מיוחדים.

מנ/2, תצהירה של אשת הנאשם עולה כי זו נשואה לנאשם משנת 2012 ולהם 6 ילדים, כאשר 3 מהם נולדו פגים בחודש ספטמבר 2018 והם סובלים מבעיות רפואיות, ומשכך זקוקה לסיועו של הנאשם.

מנ/3 ומנ/5 עולה כי שלישיית הפגים של הנאשם שוחררה מאשפוז בחודש נובמבר 2018 וזקוקים להמשך מעקב רפואי. כמו כן, עולה כי אשת הנאשם נעדרת סיוע למעט מהנאשם, ומטופלת ב-6 ילדים.

כמו כן, **מנ/4** עולה כי המשפחה נמצאת במצב כלכלי מורכב ומצויה במצוקה סוציאלית קשה אשר מצריכה נוכחותו של הנאשם.

מכל המפורט ברי כי הטלת מאסר בפועל על הנאשם תפגע משמעותית בבני משפחתו.

ב. נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו - הנאשם הודה במיוחס לו ולקח אחריות על מעשיו, אולם אף טען כי לא היתה לו כל בררה לאור מצבו המשפחתי.

ג. עברו הפלילי של הנאשם או העדרו - עיון ברישום הפלילי של הנאשם מעלה כי הורשע בעבר, בין היתר, בגין ביצוע עבירות זיוף מסמך ושימוש בו, ביצוע עסקה בנשק, החזקת נשק שלא כדין, ועבירות רכוש, אשר בגינן אף ריצה מאסרים בפועל, כאשר הארוך מביניהם היה למשך 14 חודשים.

21. שיקולי הרתעת היחיד והרבים - ברע"פ **אלהרוש קבע בית המשפט כי: "... ואין לקבוע באופן גורף כי העונש של נאשם פלוני בעבירת שב"ח לצרכי פרנסה בתוך מתחם העונש ההולם יושפע לחומרה משיקולי הרתעת היחיד או הרבים, ולבית המשפט הדן נתון שיקול הדעת".**

במקרה זה לא שוכנעתי כי יש להחמיר עם הנאשם נוכח שיקולי הרתעת היחיד או הרבים, וזאת לאור נסיבותיו האישיות - משפחתיות, כמפורט לעיל.

22. לאור כל המפורט, בשים לב מחד גיסא לתכנון, להימשכות עבירת ההתחזות הנלווית ולעברו הפלילי של הנאשם, אל מול נסיבותיו המשפחתיות המורכבות, כמפורט, שוכנעתי כי יש להטיל על הנאשם ענישה ברף הנמוך - בינוני של המתחם.

יובהר כי טענת באת כוח הנאשם לפיה המדינה מאפשרת לנאשם לשהות בישראל כחוק למשך תקופות זמן קצרות ומוגבלות, אין בה בכדי להשפיע על האמור אלא רק להוכיח כי המדינה מתנהלת באופן המאזן בין הערך החברתי לשיקולים הומניטריים במקרים המתאימים.

23. באשר לשאלת הקנס, ברע"פ אלהרוש קבע בית המשפט כי: "אשר לקנסות, הטלתם בעבירת השב"ח לצרכי פרנסה תיוותר למקרים חריגים, וזאת לנוכח מצבם הכלכלי הקשה של הנאשמים בה ומידת התועלת המוגבלת שיש באמצעי עונשי זה בעבירה שבנדון". משכך, ולאור נסיבותיו האישיות של הנאשם, כמפורט לעיל, שוכנעתי להסתפק בחתימה על התחייבות משמעותית בלבד.

24. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 91 ימי מאסר בפועל אשר מהם תנוכה תקופת מעצרו.

2. 2 חודשי מאסר מותנה למשך 3 שנים שלא יעבור שוב עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

3. הנאשם יחתום על התחייבות על סך 2,500 ₪ להימנע במשך שלוש שנים מביצוע עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

ההתחייבות תחתם עוד היום. לא תחתם ייאסר הנאשם ל- 7 ימים.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ח' סיוון תשע"ט, 11 יוני 2019, בנוכחות הצדדים.